

ప్రాధెసర్ పాపారావు

ప్రాధెసర్ పాపారావుకి ఎదురుగా టేబిల్ మీద నాలుగైదు చిన్న కంకరరాయి ఉన్నాయి. అతను అర్చనమీతం చేస్తూ వాటిని చూశాడు. చేత్తో బట్టతల ఒకసారి తడుముకున్నాడు. మునివేళ్లతో నాలుగైదుసార్లు తడుముతూ వాటి తన ముక్కుమీద రాసుకున్నాడు. రెండు చేతులతో టేబిల్ మీద కాసిపుట ఒకటూ తైపుకొట్టాడు. ఎన్ని విధాల ప్రయత్నించి చూచినా అతనికి జ్ఞాపకం రాలేదు.

తనకెదురుగా టేబిల్ మీద నిశ్చలంగా పడివున్న ఆ నాలుగైదు కంకరరాయి తన మూకభావంలో వివిధయాన్ని తనకి తెలియజేస్తున్నాయో అతని అలోచించినా జ్ఞాపకం రాలేదు. ఏ ఉద్దేశాన్ని పురస్కరించుకుని ఇవి తన కేబుల్ ప్రవేశ పెట్టబడ్డాయో అన్నది ప్రాధెసర్ పాపారావుకి ఒక పెద్ద సమస్య అయి కూర్చుంది.

అసలు సంగతి—ఆరోజు పూర్తికాసు నడుస్తోంది. లెక్కర్ ఇన్వెంటరీ ముందు ఉత్సాహంతో ప్రాధెసర్ పాపారావు తన చేతిలోని ప్రస్తావన పేజీలు పుస్తకమని అడవిగా ఈ చివరినించి ఆ చివరికి తిరగజేస్తున్నాడు.

ఇంతలో ముందు బెంచీనుండి ఒక అమ్మాయి లేచినుండుంది. కాలేజీ లైబ్రరీకి క్రొత్తగా పెట్టబోయే ఫేస్ బుక్ సంచందా వనూలు చేసే మహాద్వారం ఆ అమ్మాయి తనమీద వేసుకున్నదిన్న సంగతి పాపం పాపారావుకి ఏం జ్ఞాపకం? అతను తన ధోరణిలో తన ఉండవలసిన ఆ అమ్మాయి లేచి నుంచున్న సంగతే గమనించలేదు. అంతమాత్రానికి ఆ అమ్మాయి నిరుత్సాహపడలేదు.

ఆ అమ్మాయి చిరునవ్వు ముఖంలో చిందులాడుతూండగా “మేడారూ, మా ఫేస్ బుక్ సంగతి మీరు పూర్తిగా మరిచిపోయినట్టున్నారే?” అని

చిన్న చిరునవ్వు నవ్వింపేసింది. అందులోనూ వాక్యం చివరిభాగమీద కొంచెం నొక్కింది. ఆసంకేతాన్ని కనిపెట్టినట్టుగా క్రాసులో ఆచివరినుంచి ఈచివరికి ఒకచిన్న హారకేళి ప్రవహించింది. ప్రాధెసర్ పాపారావు యొక్క జ్ఞాపకశక్తి ఎంత విపాటులో ఉంటుందో వాళ్లకి తెలియని విషయంకాదు.

అయితే ప్రాధెసర్ పాపారావు ఆక్షణంలో కళ్లు పూర్తిగా మూసుకుని తన ఇన్వెంటరీ లెక్కర్ యొక్క సంపూర్ణ స్వరూపాన్ని తనముందు పాక్షాత్కరింపజేసుకోవడాలో నిమగ్నయైపోయాడు. అతనినుంచి విమాత్రమూ సమాధానం రాలేదు. అంతమాత్రానికి వెనకటి సేదక ఆ అమ్మాయి ప్రత్యేకత ఏముంది? కొంచెం గట్టిగానే— “మేడారూ, మా ఫేస్ బుక్ సంగతి ఏంజేకాదు?” అని నిలవదీసి అడిగింది ప్రాధెసర్ పాపారావుని.

దెబ్బతో అతను తన కల్పనామయ ప్రపంచంలోంచి ఒక్కసారిగా ఈభౌతిక జగత్తులోకి వచ్చి పడ్డాడు. “ఫేస్ బుక్, మీ ఫేస్ బుక్ అన్నాడు ఆశ్చర్యంగా. ఆ అమ్మాయి చందా వనూలువుతుంది కదా ఆ నే ఉత్సాహంతో “అవునుండీ, మా ఫేస్ బుక్” అంది. పాపారావు కొంచెం విచారనూచక కంఠస్వరంతో— “నువ్వు ఈ ఫేస్ బుక్ గొడవలో పడ్డావేమిటి, చదువుకుని బాగుపడవలచుకున్నదావవు—ఇప్పటినుంచి నీకి ఫేస్ బుక్ వ్యామోహం తిగదుసుమా!” అంటూ ఆమెను నెమ్మదిగానే మందలించాడు. ప్రాధెసర్ పాపారావు క్రాసులో అప్పుడప్పుడు విద్యార్థులకు ఉపనేతాలిస్తూండడం మామూలే.

అయితే ఇది ఏకకమైన ఉపనేతాల్లో జేరుతుందో ఆ అమ్మాయికి బొత్తిగా అర్థం కాలేదు ఆమె ప్రాధెసర్ కి నచ్చుచెప్పే ఉద్దేశ్యంతో— “అజీమటండీ మేడారూ, ఫేస్ బుక్ కుండా వేసవి గడపడం—” అంటూ ఏదో చెప్పబోయింది.

ఈ కాలపు అడవిల్లలు ఎంతకేనా తన

దురు! ప్రాధెసర్ పాపారావు ఆశ్చర్యానికి అంతులేదు నిజంగా అతనికి వస్తు మంగుకుపోయింది— “అయితే ఫేస్ బుక్ లేనిదే నీకు వేసవి గడవ దిస్తమాట!” అన్నాడు అతివెటకారంగా.

పాపం! ఆ అమ్మాయికి అతని వాలక మేమీ అర్థమవక అతని ముఖం కేసి తెల్లపోయిపోయింది. పాపారావు అతిగంభీరంగా తన అంతిమ నిర్ణయాన్ని తెలియజేశాడు— “ఈ ఫేస్ బుక్ పిచ్చి నీ బుర్రలోంచి పూర్తిగా తీసిపారేయ్యి!”

ఆ అమ్మాయి అధైర్యపడకుండా “ఈ ఆధునిక యుగంలో ఫేస్ బుక్ యొక్క ప్రాముఖ్యతని మీరింకా సర్దిచెప్పకపోవడం చాలా కోపనీయం!” అంది ఏదో విధంగా చందా వనూలు చేసుకుందామనే ఉబలాటం ఆ అమ్మాయిలో ఇంకా చావలేదు.

“అయితే అది నాదోషం కాదు—యుగదోషం! ఈ ఫేస్ బుక్ పిచ్చి వేడు ఎంత తీవ్రరూపం దాల్చిందో తెలుసుకోవాలంటే ఏసినీ తారనేనా ఆసుకు. వాళ్ల పేరలోనా వచ్చే వందలాది ఉల్లారాలు చదివిమాడు ఈ ఫేస్ బుక్ వానే ఉల్లారాకి తలాతోకా అంటూ ఉండవు “నీ అభిప్రాయం ఆదృశ్యం!” అని ఒకడూ, “నీ అంత అందగలై ఈ ప్రపంచంలోనే లేదు” అని ఇంకొకడూ—ఈ విధంగా రకరకాల ఉల్లారాలు వ్రాస్తూ ఉంటారు మరికొందరు ఇంకొక అడుగు ముందుకి వేసి ప్రేమాలాపాలలోకి ప్రణయ కణాపాలలోకి దిగుతారు పాపం, సీనీ తారకి ఇటువంటి ఉల్లారాలు చదివి చదివి నిజంగా పిచ్చైకిపోతుంటుంది.”

ప్రాధెసర్ పాపారావు చివ్వున ఈ అయ్యమై భోగటాకు క్రాసుకొసంతా హరద్యావాల చేశారు ఫేస్ బుక్ పాపానికి అస్తితాత్పర్యంతో సహా అతను చేసిన వ్యాఖ్య వాళ్లందరికీ అమందానందాన్ని కలగజేసింది చెప్పవచ్చు!

వనక బంచీలనుంచి ఏకగ్రీవంగా నాలుగగు కంఠస్వరాలు— “ముందు బెంచీకి ఫేస్ బుక్ ఉండేందుకు మేము తయారుగా ఉన్నాం” అని ప్రకటించాయి. పరిస్థితులీలా తిల్లికింసు లెపోడం మాసి ఆ అమ్మాయికి ముందుంచేసేందుకు వాళ్లందరూ అయితే ఒకటివోయానని ఒప్పుకోవడం

ముందు బెంచీనింహాచార్లు

అమ్మాయి స్వభానికి అత్యంత విరుద్ధం. ఈ త్రోవలు ప్రాచీన ఘోష మూకవసరం లేదు - బరికి గాలిచేయి ఘోషను త్రామే మాకు 'లంసింది' అంది అతియూంకారంగా ప్రాఫెసర్ పాపారావు నిజానికి తిరిగివచ్చి స్పృహకాండం విషయంలో చాలా ఉదారం చేసే ప్రవర్తించాడు - "అరే, ఎంత రహస్యం! చాలా విచారిస్తున్నాను నీకుంకాలకు చం దా ఇస్తానన్నాకాదు! ఎరి చే బా యా ను. తుమింను. కొంచెం, మేకుని తగిలించి ఉన్న నాకోటు పజీమిలో ఉన్నదంతా తీసి ఇల్లా తీసు వావా? వెంటనే నీ ఋణాన్నించి విముక్తుణ్ణుతాను."

అమ్మాయి ఆతి ఉత్సాహంతో కోలుకుగిరికి వెళ్లి వై జేబు లోకి చెయ్యిపో నిచ్చింది ఉన్నదంతా ఒక్కసారిగా చేతో దేసి వెకితినంది. అలాగే తిరిగివచ్చి ప్రాఫెసర్ పాపారావు టేబిల్ మీద తన గుప్పిట్లోని ఆస్తంతా ఘుఘుమనిపోసింది. రూపాయలూ కాదు; చిలరా కాదు - నాలుగైదు చిన్న కంకర రాళ్లు టేబిల్ మీద నాలుగ్గూడాయి. ఆ అమ్మాయి చేసిన ఈ గాండీపనికి క్లాసు క్లాసంతా ఆశ్చర్య చకితులై బోయారు.

ఆ అమ్మాయి పాపారావువారి పగతీర్పు కోవాలనే కసితో "ఈ కంకర రాళ్లు వెటి ఫెప్పు కొనుక్కో మంటారా మేనాగు?" అని ప్రశ్నించింది "ఎందుకంటాను? కాని ఇంకా పూర్తిగా వెరిసెల్ మేటర్! నా వ్యక్తిగా ఈ కంకర రాళ్లు ఏ బంగారు నాణె ముకా తీసేవావు దయచేసి ఇవి బాగ్ర త్రిగా మళ్ళీ నా జేబులో పెట్టేస్తే చాలా సంతోషిస్తాను"

నమక బెంచీలమీద ఒక గొంతుక "మహా ఔ! అవి రాతిరాయిగము నాటి నాణె ములయి ఉంటాయి" అని రిమాంకు చేసింది

నిజానికి ఈ కంకర రాళ్లు ప్రాఫెసర్ పాపారావు వ్యక్తి ఎంతో అమాల్బయై వని ఒప్పకుని తీరాలి తన శ్రీమతి పుట్టం టికి వెళ్ళడం కాని వెళ్ళకపోవడం కాని ఈ కంకర రాళ్ళు మాకభివ మాకే ఆధారపడి ఉంది ఇంకా ఇటువంటి మహా త్రి సమస్యల సేకం ఆతినికి ఈ కంకర రాళ్ళ ద్వారానే పోస్కారమవుతూ ఉంటాయంటే ఏమీ ఆతితయోకి కాదు

ఆసలు విషయం చెప్పాలంటే - ప్రాఫెసర్ పాపారావు శ్రీమతి ఆతిని జ్ఞాపకశక్తి మీద నమ్మకాన్ని ఏనాడో గోల్పోయింది అయితే గృహసజీవితంలో ఆతిను నిర్వర్తించే వలసిన కార్యభారాల సేకం ఉండడమే కాక విశేషించి శ్రీమతి ఆజ్ఞాపాలన

ప్రాఫెసర్ జ్ఞాపకశక్తిని ఉత్తేజిత పరచి దాన్ని దారికి తీసుకు రావలసిన ప్రత్యేక లక్ష్యంతో శ్రీమతి ఎంతో కాలంనుంచి ఆతినిమీద అనేక ప్రయోగాలు చేస్తూంది.

తన ప్రయత్నాలు నిష్ఫలమవుతున్నా కొలదీ ఆమె ద్విగుణీకృత తానాంతో క్రొత్త కొత్త పద్ధతులు ఆవలంబిస్తూ వస్తోంది. ప్రాఫెసర్ జ్ఞాపకశక్తిని పునరుజ్జీవింప జేయడానికి శ్రీమతి ఈమధ్య ఆవలంబించిన విధానాలన్నిటిలో ముఖ్యంగా ఇక్కడ రెండింటిని పేర్కొనవలసిఉంది.

ఇంటికి వేవలసిన వస్తువుని గాని ఏదేనా చెయ్యవలసిన పనినిగాని ఆతినికి జ్ఞాపకం చెయ్యాలంటే ఆతిని జేబురుమాలుకి ముఘు చెయ్యడమే లేక ఆతిని జేబులో కంకర రాళ్లు పడవెయ్యడమే చేస్తోంది శ్రీమతి.

అయితే జేబురుమాలుకి ముఘు చెయ్యడం పద్ధతి పూర్తిగా ఘోలయిపోయింది నే చెప్పాలి ప్రాఫెసర్ పాపారావుతో వచ్చిన పెచ్చిక్కేమిటంటే ఇల్లు వదిలివదలడంతో ఆతిను పూర్తిగా కాలేజీవారావరణంలో పడిపోతాడు. ఇంటిసంగతి-శ్రీమతి విషయం. గృహసజీవితంలో గోవనా పూర్తిగా విస్మృతపథంలో పడిపోతాయి

ఏదో పరధ్యాసంలో ఉండి ముక్కో ముఖమో తుడుచుకోడానికి చటుక్కున జేబురుమాలు తీస్తాడు. చేతికి ఏదో ముడిలాగ తిసుటుంది. ఏలెక్కర్ ఘోరటిలోనో ఉండి ఆ అడ్డువచ్చిన ముడి సుధంగా విప్పేస్తాడు. తుడుచుకోవడం కాగానే మళ్ళీ దాన్ని జేబులో పెట్టేస్తాడు. ఏమాత్రమే వా కొంచెం ఇంటిఘోరటిలో ఉంటే జేబురుమాలు విషయంలో ఆతి నిర్లక్ష్యంగా ఉన్నందుకు చాకలివారిని నాలుగు తిట్లు కుంటాడు. ఇంక శ్రీమతికి ఇంట్లో కావలసిన వస్తువేనో ఆతిను జ్ఞాపకం పెట్టుకోవడం ఎల్లా సాధ్యమవుతుంది?

ఆతిను ఇంటికి వేగుకోగానే శ్రీమతి - "ఏమిటి, ఈ వేళేనా తెచ్చారలేదా" అని ఎంత ఆతుగులేమాత్రం ఏం ప్రయోజనం?

ప్రాఫెసర్ పాపారావు తడుచుకోకుండా - "నువ్వు జేబురుమాటికి ముడివేస్తే కాదు నేను లేకదానికి?" అనేస్తాడు.

"ముడివేగానే" అంటుంది పాపం శ్రీమతి.

"ఎక్కడ వేగావు? ఇరుగో-కావలి నే మానుకో." అంటూ ఆతిను జేబురుమాలు తీసి చూపిస్తాడు. చూస్తే ఎక్కడా ముడివేసిన ఆవమాలుకూడ కనిపించదు.

"నేను ముడివెయ్యకపోవడం మేమిటి? మీరు విప్పేసి ఉండాలి."

"మనుష్యమాతుడికి మరుపు సహజం" అంటూ ప్రాఫెసర్ పాపారావు అతిఉదారత్వం కనబరుస్తూ శ్రీమతిని తేలికగా తుమిం చేస్తాడు. అయితే శ్రీమతి ఆతిని గొప్ప తనాన్ని గుర్తిస్తేకదా? వైగా ఆతిని మీడికి వ్యంగ్యబాణాన్ని విసురుతూంది - "మనుష్యమాతుడికి అతి సహజమే-ఒప్పుకుంటాను-అయితే శ్రీమతిమాత్రం అసహజం" అనేస్తుంది. ఏయింటే ఏమిలాభం? శ్రీమతి అవసరమైన ఆవస్తువేనో లేకుండానే నడ్డుకునిపోవలసి వస్తుంది.

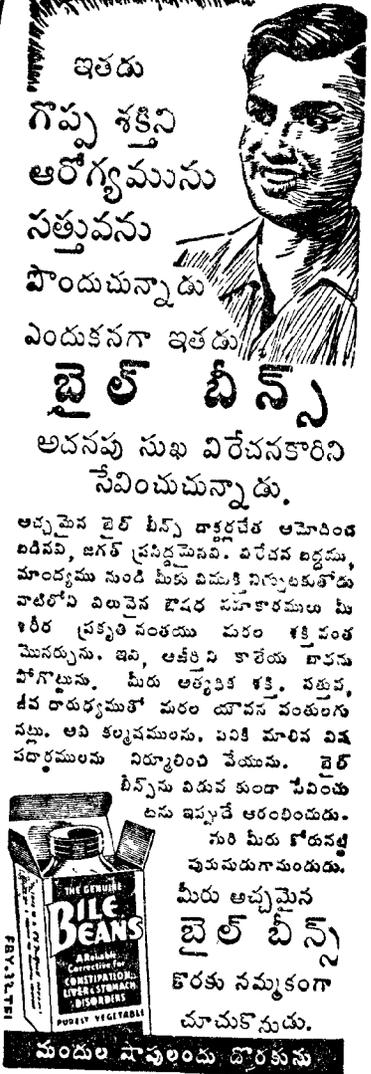
ఈవిధంగా జేబురుమాలుగాని జ్ఞాపక గ్రంథులు వర్ధమని తేలిపోయింది. అయితే, ప్రాఫెసర్ కాలాని శ్రీమతి ఆజ్ఞాపాలనలో ఆశ్రయ చూపుతున్నావని ఆమెకోడానికి ఎంతమాత్రం వీలులేదు. నిజంగా ఆతిను శ్రీమతియెడల చూపే శ్రద్ధాభక్తులు

ఇతడు గొప్ప శక్తిని ఆరోగ్యమును సత్తువను పొందుచున్నాడు ఎందుకనగా ఇతడు బైల్ బీన్స్ అదనపు సుఖ విరేచనకారిని నేవించుచున్నాడు.

అప్పుడైన బైల్ బీన్స్ దాకరచేక ఆమోదింపబడినవి, జగత్ ప్రసిద్ధమైనవి. విరేచన లభ్యము, మాంద్యము నుండి మీకు విముక్తి నిర్మలముకొడు వాటిలోని విలక్షణన దౌడర మహాకారములు మీ శరీర ప్రకృతి వంతయు మరల శక్తివంత మొనర్చును. ఇవి అక్షరచి కారణము ద్వారాను పోగొట్టును. మీరు ఆరోగ్యక శక్తి, వక్రవ, కీచ దారుద్యముకో మరల యావన వంతుంకు నట్లు. అవి కల్పవృక్షంను, పనికి మారిన విష వదలముంను నిర్మూలించి వేయును. బైల్ బీన్స్ను విషవ కుండా నేవించు అను ఇప్పుడే ఆరంభించుడు. నురి మీరు కోవనట్ల వునుచుగానుండుడు.

మీరు ఆపుచున్న బైల్ బీన్స్ కొరకు నమ్మకంగా చూచుకొనుడు.

మందుల సాఫల్యంను దొరకును

బైల్ బీన్స్

వ్యాధులను ప్రత్యేక గౌరవంకూడా ఆతిని వ్యాధులను నేనునుంచి విప్పేతాను? "నేను వెయ్యకుండా ఎందుకుంటాను?"

★ ప్రాఫెసర్ పాపారావు ★

కానునీయం! కాని ఏంకేసాడు పాపం? అతని జ్ఞాపకకళ కి అటువంటిది!

శ్రీమతి యెడల అతనికి గల శ్రద్ధా భక్తులు తెలుసుకోడానికి ఒక్క నిదర్శనం చాలు. ఆ రోజున ప్రాఫెసర్ పాపారావు గంటల తరబడి శ్రీమతి తెమ్మన్న విస్తువేషా ఉంటుందా అన్న ఆలోచనలో గడిపాడు. కాలు గాలి పసిల్లిలా బహుస్నేహితిగాడు, చెత్తో ముడి పట్టుకుని ఒక పే దిర్బాలోచన! ఎంతకీ తోగండ! ఇంతలో అదృష్టవశాత్తూ తన చెయ్యి జేబులో కాకుండా మెడదిగ్గర ఉండన్న సంగతి అతనికి స్ఫురించింది. మెడ దిగ్గరికి జేబును తొలగించి దానిలో చూసుకుంటే తన ఇంతసేపటినుంచి చేత్తో పట్టుకునివున్నది నేక ప్రేమకాని జేబునుకాదని తేలింది! అప్పటికి బ్రతుకుజీవుడా అంటూ పెండరాళి ఇంటికి జేబుకున్నాడు.

ఇటువంటి ఆనెక సంఘటనలనుబట్టి జేబు దానూలు ముడిపెసేపటి శ్రీమతి పూర్తిగా ఎలివేసింది.

జేబులో కంకరరాళ్ళి ప్రయోగం మాత్రం ఇంతవరకూ ఎన్నడూ వ్యర్థంగా పోలేదు. ప్రాఫెసర్ పాపారావు స్వభావంలో ఎన్ని లోపాలున్నా ఒక్క సుగుణమాత్రం అతనిలో కనిపిస్తుంది.

అతను ఎన్నడూ ఎంత అల్పవస్తువునైనా దేన్నీ పనికిరాదని పాఠ్యం. అతని కోటు జేబులు కంకరకాల వస్తువులతో యెప్పుడూ నిండుగా ఉండడాని కిడకారణం. యెప్పటివో ఉత్తరాలు ఏవో కాగితాలు అతని జేబులలో తోగతావుంటాయి. రోజూ వచ్చే ఉత్తరాలు యెప్పుడో గానే కోటుజేబులలో కుక్కేముండు అతనికి అలవాటు. ఉత్తరాలతో బాటు వాటికన్న కూడా జేబులలో పోవనిండ్. అంతేకాదు - దిన పత్రికలు, భారపత్రికలు, చాటి శవకుకూడ వదిలిపెట్టటం తన జేబులలో తోగే యదానికీ అతనేం జంకడు!

పాలిలీ-చాకిరిపడ్డ-లెక్చర్ పాఠ్యంట్టుకోటు చేసుకున్న కాగితాలు, కాలేజీ నోటీసులు, వన్ ఛాన్సలరీ నుంచి వచ్చే తాళిదులు, ఒక జేబుటి-ప్రాఫెసర్ పాపారావు చేతికి వచ్చే ప్రతి కాగితం అతని జేబులలోకి జేరుకుంటుంది. ఇంకా చెప్పాలంటే రోడ్డుమీద పంచుకోవడానికి అతని జేబులలో స్థలం రిజర్వుచేసి ఉంటుంది.

ఇలా రోజూల తరబడి అతని కోటుజేబులు రకరకాల వస్తువులతో ఉరికి నిండిపోతూ ఉంటాయి. అఖరికి ఒకానొక సభి మహారాష్ట్ర ప్రాంతీ సునిశిత దృష్టి అటు ప్రసరిస్తుంది. ఆమె స్వహస్తాల ద్వారా ఆ జేబులు పూర్తిగా ఖాళీ చేయబడడమే గాక ఆ వస్తువులన్నీ ఏ పెంబు కుప్ప మీదనో సీర నివాస మేర్పరచుకుంటాయి.

అందుచేత ప్రాఫెసర్ పాపారావు జేబులోని కంకరరాళ్ళు పాతాయనే భయం శ్రీమతికి ఎన్నడూ లేదు. ఆమె అతని కోటుపై జేబు ప్రత్యేకం ఈ కంకరరాళ్ళోసం రిజర్వు చేయించింది. అంత మరీ అవసరమే కోరిక చెప్పి కూడ ఆ జేబులో చేసుకోవచ్చును. అంతకీ తప్పితే వరే వస్తునీది అందులో ప్రవేశించడానికి ఎంత మాత్రం పిలువలేదు. ఇది శ్రీమతి ఆజ్ఞ!

ఇప్పుడు ఆ జేబులోంచే ఆ అమ్మాయి కంకరరాళ్ళు తీసి తేలిపోయి పోయింది.

అతని జేబులోంచి కంకరరాళ్ళు ఎలా వచ్చాయో అన్నది విద్యార్థులందరికీ ఒక పెద్ద తేలిని సమస్య అయి ఉంటుంది.

ప్రాఫెసర్ పాపారావుకూడ ఈ కంకరరాళ్ళి మూక భూష ఆర్థం చేసుకోలేక తిక్మకలై పోతున్నాడు. ఇది తన జేబులో ఎల్లా ప్రవేశించాయన్నది అలవాటు చూపున అతనికి జ్ఞాపకం ఉండడంలో ఏం అంత ఆశ్చర్యంలేదు. అయితే ఏ విషయాన్ని జ్ఞాపకంచేసి ఉద్దేశ్యంతో శ్రీమతి తన జేబులో పీటిని ప్రవేశపెట్టిందా అన్నది మాత్రం ఎంతో కోట్లకున్నా అతనికి జ్ఞాపకం రావడంలేదు.

కాలేజీ వాతావరణమంచి బయటపడడంలో ఈ సమస్య ఇంకా తీవ్రరూపం పొంది అతని ఎదుర్కొంది. ఈ కంకరరాళ్ళి రహస్యాన్ని చేపించుకుంటూ ఇలు జేరుకోవడం ప్రస్తుత పరిస్థితులలో ప్రాఫెసర్ పాపారావుకి ఎంతమాత్రం సురక్షితంగా తోగలేదు. ఆలోచించినకొలది సమస్య అంతకంతకీ జటిలమై పోవారింది. ఇంటి ముఖం పట్టేందుకు అతని కాళ్ళు సుతరామూ ఇవ్వడంలేదు.

శ్రీమతి తెమ్మన్న వస్తువేకో జ్ఞాపకం చేసుకుని అది కొని ఇంటికి పట్టుకున్నాళినే పెద్ద పట్టించేమీ, నిజానికి, ప్రాఫెసర్ పాపారావుకి తీడనే చెప్పాలి. అయితే ఈ కంకరరాళ్ళి ఇంటికి జేరుకుంటే శ్రీమతిని

కాంతింపజేయడం ఎల్లా సాధ్యమవుతుంది? అనేది అతని ఆసలు సమస్య.

ఇంతకిముందు ఒకసారి ఏమి జరిగింది అతని జేబుగూములు త్రోవగా ఒక్క పడిపోయింది. ఆ సలు జేబుగూములు ఉంటేకదా దానికి ముడిపెసి ఉండో లేదు. చూసుకోదానికి? ముడి చూస్తేగాని ఎవరన్న ఇంట్లో అవసరముందన్న సంగతి అనికే తెలియదు కదా? అందుచేతే శ్రీమతి కేసరి పాపర్ తెమ్మన్న సంగతి అతనికే రోజూన వస్తే జ్ఞాపకంరాలేదు. అది శ్రీమతి రాకుండానే అతనింటికి జేబున్నా ద రోజూన శ్రీమతి ఏ పాకాస్త్రపు పుస్తక లోనో చదివింది - కేసరి రంకుజి హోటల్లో పరమాన్నం చేస్తారని. తన కూడ ఆరంకుతో పరమాన్నం చేస్తామన ఉద్విష్టారుకూన్న శ్రీమతికి ఒక్కసారిగా ఆకాశంగమయింది.

“మరిచిపోతాను లెండి - ఇల్లాళి రోజూ మరిచిపోతా ఉండండి - బాగానే ఉంటుంది. నేను మా పిన్ని గారింటికి వెళ్లిపోతాను - మీరు మీ ఇంట్లో వచ్చి పట్టు ఉండవచ్చు.”

శ్రీమతి ప్రాఫెసర్ మీద ప్రయోగించే అన్ని అస్త్రాలలోకి పన్ను గారింటికి వెళ్లిపోతానే అస్త్రం అతని దారుణమైంది. ప్రాఫెసర్ దృష్టిలో అంతకంటే అలంకారంలే ఎవ్వం.

ప్రాఫెసర్ లో ఉన్న పెద్ద దౌర్బల్యం ఏమంటే శ్రీమతి తేకపోతే అతనికి ఇంట్లో ఒక్కక్షణంకూడ గడవదు. తన అన్ని విషయాల్లో శ్రీమతి మీదే ఆధారపడి ఉన్నాననే సంగతి మాత్రం మరిచిపోడం అతనికి చేతికొవడంలేదు.

ఇప్పుడీ కంకరరాళ్ళి మూకభూష ఆర్థం చేసుకోకుండా ఇంటికివడితే ఇంకేమి పా ఉందా? శ్రీమతి తన చెదరింపుని తిప్పక ఆచరణలోకి తెచ్చితిరుతుంది. ప్రాఫెసర్ పాపారావు రోడ్డుమీద నడుచునే తీవ్రంగా ఆలోచిస్తున్నాడు.

వనుకనుండి మోటారు వాహన బయోమంది. అతను దిటుక్కున ఆలోచనాలోకం లోంచి మేల్కొని వేసే మంటు మీదికి జేరుకున్నాడు. పొండిబయలో పడి గబగబా నడుస్తున్నాడు. బహు గంధిగోళిం లోంచి బయటపడి కాసేపు ప్రకాంతంగా పానగల్ పొక్కలో కూర్చుందామని అతని ఉద్దేశ్యం అక్కడ నిర్మలమైన మనస్సుతో ఆలోచిస్తే కంకరరాళ్ళి రహస్యం తిప్పక పరిష్కార మవుతుందని అతని ఆశ.

నీ మంటు లెంచమీద ప్రక్కగా హోట్ పెట్టుకుని ఆ దిల్ గాలిలో కొంచెంసేపు పాల్సీగానే ప్రాఫెసర్ పాపారావు నుండి

శ్రీకాఫ్

దగ్గు, ఉబ్బు, సములకు
తివ్వేషధము

శ్రీవజ్ర క్రమికల్స్ & ట్రస్ట్

బొమ్మిపేట, మద్రాసు-30

క్ష్మంలోని యంత్రం అతితీవ్రంగా పని చెయ్యసాగింది.

ప్రస్తుతం శ్రీమతికి అంతగా అనవరతమైన ఆస్తులు ఏమెంతయింది? ఏదేనా మంద్రే ఉంటుందా? అట్టే, శ్రీమతికి ఎప్పుడూ జబ్బు చెయ్యడమంటూ ఉండడం? పోనీ ఏదైనా ట్రానిక్ అనవరతమే ఉంటుందా? ట్రానిక్ ఉపయోగించవలసి రావడానికి ఆమె ఏమంత బలహీనంగా ఉందని? అటువంటి నేమీ అయి ఉండవు. లావు తగ్గించుకునేందుకు మాత్రం ఏదేనా తెచ్చుని ఉంటుందా? ఎంతమాత్రం కాదు. తను లావుగా ఉన్న సంగతి శ్రీమతికి ఎన్నడేనా ఒప్పుకుంటే కాను?

మరి! ఇంకేమీ తెచ్చుని చెప్పి ఉంటుంది? ప్రాఫెసర్ పాపారావు ఇంకా తీవ్రంగా ఆలోచించాడు. బుజ్జికి బిస్కెట్లైనా చాక్లెట్లైనా తెచ్చుని ఉంటుందా? లేకపోతే వేరేకే గ్లాస్కోడ్లన్నీ తెచ్చుని చెప్పి ఉంటుందా? అట్టే ఇవేమీ అయివుండవు. శ్రీమతికి బీదరా ఇటువంటి వస్తువులతో ఎప్పుడూ నిండుగా ఉంటుందికాదు? ఎంత ఆలోచించినా ప్రాఫెసర్ కి అంతుచిక్కలేదు. గంటపాటు బుర్రబట్టలు కొట్టుకున్నా ఏం కాణం లేకపోయింది. ఆ సామెతలు కంకర రాళ్లు గృహస్థ జీవితంలో తింకి శ్రీమతికి మృగ్య హిమాలయ పర్వతసంపూర్ణ అర్థుగా నుండున్నాయి!

ఇంతసేపటినుండి పాపారావు పాపారావు చిలని గాలి అనుభవించినందుకు ఫలితంగా అతని బుర్రకి వారాత్తుగా ఒక అద్భుతమైన ఆలోచన తీర్చింది. భేష, అనుకున్నాడు. ఎప్పుడు వెంటనే జయలు చేరినట్టి బజారులోని దుకాణాలన్నీ పరీక్షించి చూడాలి. అక్కడి రికరకాల వస్తువులన్నీ చూస్తూంటే శ్రీమతి తెచ్చున్న వస్తువేదా సులభంగా జ్ఞాపకం రావడానికి అవకాశం ఉండవచ్చు.

ఉద్దేశ్యం కలిగి తప్పకుండా ప్రాఫెసర్ పాపారావు పాండి బజారువేపు గబగబా బయలుదేరాడు ఒక్కొక్క దుకాణం దగ్గరే ఆగి ప్రతి వస్తువుకీ పరీక్షించి చూడసాగాడు.

ముందు ఎదురుగా కనిపించిన ఒక ఫ్యాన్సీ షాపులోకి వెళ్ళాడు షేర్ పాపర్, క్రిమ్, స్టాంప్ మొదలైన ట్రాయ్ లెట్ కి సంబంధించిన వస్తువులన్నీ చూశాడు అతని దృష్టికి అతన్ని అతి సామాన్యమైన వస్తువులుగా కనిపించాయి. శ్రీమతికి ఇటువంటి పనికి వాడైన వస్తువులు అనవరతమే ఉండవచ్చు నేమీ అన్న విషయం అతనికి అందరికీ తెలియజేసాడు. రిక్వెస్ట్ మొదలైన కృత్రిమ వస్తువులు శ్రీమతికి కావలసివుంటాయన్న విషయం అతని బుర్ర ఎంత మాత్రం ఒప్పుకోలేదు.

యం అతని బుర్ర ఎంత మాత్రం ఒప్పుకోలేదు.

అక్కడినుండి ప్రక్కనే ఉన్న బనారస్ సిల్క్ షాపులకు శ్రీమతికి వెళ్ళాడు. అక్కడ ఉన్న రకరకాల పట్టుచీరలు తదితర వస్త్రాల్లా అతని దృష్టిని ఎంత మాత్రం ఆకర్షించలేకపోయాయి. శ్రీమతి వాడుకోజ్ లో ఉన్నన్ని చీరలు నిజానికి అతనికి కక్కడ కనిపించనే లేదు.

బాటా షూమార్ లో కూడా అతని సమస్య తీరలేదు ఇంక ఒక్క నగల దుకాణం మిగిలింది. ప్రాఫెసర్ పాపారావు సునిశిత దృష్టికి అక్కడి అలంకారవస్తువు లేని శ్రీమతికి యోగ్యమేననిగా కనిపించలేదు ఆహుటికి వస్త్రానికి నేనా శ్రీమతికి కొనుక్కున్న వస్త్రానికి సాటివచ్చే వస్తువేదీ అక్కడనే వేరేదని అతని దృష్టి విశ్వాసం.

ఇంక జనరల్ సోద్యమాలకు పాపారావు దృష్టి పోవలేదు. అక్కడి పప్పు ఉప్పు సాముగ్రలు శ్రీమతికి వివిధంగా నైనా ఉపయోగపడవు నేనా అన్న అనుమానం కూడా అతనికి కలగలేదు ఇంతకీ శ్రీమతి తెచ్చున్న వస్తువేదీ తేలవేలేదు ఇన్ని షాపులు తిరిగినా ఇన్ని వస్తువులు చూసినా ఏమీ లాభం లేకపోయింది. చీకటిపడి చాలాసేపయింది. ఎంతసేపని ఇంకా తిరుగుతాను? ప్రాఫెసర్ పాపారావుకి ఇంటినుఖం పట్టడం తప్ప గత్యంతరం లేకపోయింది.

ఇంకా ఆగుకు వెళ్ళే వెళ్ళడంనో ఆటం బాంబు విస్ఫోటం జరుగుతుందినే దృఢ విశ్వాసంతో ఉన్న పాపారావుకి అక్కడి ప్రకాంతి వారావరణం చూసి చాలా ఆశ్చర్యమే కలిగింది. ఇంట్లో ఎక్కడా చదివిన వస్తువూ లేదు వరండాలో, పనిచేసే గుర్రవాడు గుర్రుపెట్టి విడిపోతున్నాడు. శ్రీమతి గదిలో ఎక్కడా మనుష్యులున్న

అలికిడి లేదు. పరిస్థితులు ఇంత అనుకూలంగా ఉన్నందుకు సంతోషిస్తూ ప్రాఫెసర్ పాపారావు చల్లగా తన గదిలోకి బాదకున్నాడు.

ఇంత రాత్రివేళ ఈ కృత్రిమ పరిస్థితులలో శ్రీమతిని ముఖాముఖి కలుసుకోడం గాని, ఆమె వేసే వీలు చాలా లేని ప్రశ్న పరంపరని ఎదుర్కోడం గాని, తన జ్ఞాపక శక్తిరంటి వ్యక్తిగత విషయాల్ని గూర్చి ఆమె ఇచ్చే పెద్ద తెచ్చుకు విషయంగాని ఆ ఊణంలో ప్రాఫెసర్ పాపారావుకి సుఖరహితా ఇష్టం లేదు అందుచేతే వడి చప్పుతూ లేకుండా అతి పెద్దమనిషి తరహాగా వేళ వెళ్ళడంనో గదిలో మందం విూద మేము వాళ్ళే కాదు. ఈ రాత్రి ఎలాగో గడిచిపోతే మర్నాటి సంగతి చూసుకోవచ్చునని అతని ఉద్దేశ్యం!

ఆ రాత్రి ప్రాఫెసర్ పాపారావు భాషనం చేశాడా లేదా అన్న విషయాల్ని గూర్చి మనసులోగా బాధపడవలసిన అవసరంలేదు. ఎట్టి విఘ్న బాధలూ లేకుండా ఆ రాత్రి అతను విడిపోగలడమే మన మిక్కడ గమనించ వలసిన విషయం. అతనికి శ్రీమతి దర్పణం ఆ రాత్రి అవలేదు సరికదా తెల్లారింది తన వాతావరణం కూడా కావచ్చు. అతనికి అంత వరకు పరిస్థితులు సంతృప్తి కరంగానే కనిపించాయి.

కాఫీ వేళకి కాఫీతో సహా శ్రీమతి దర్పణం తప్పక అవుతుందనే విషయంలో విశ్వాసం వేచాం లేదు కనుక అతను ఆ రాత్రిలో యే ఘటనకీ సంసిద్ధుడయ్యాడు అయితే కాఫీ వేళ వాటి చాలా సేపయిపోయినా శ్రీమతి దర్పణం కాకపోవడం చూసి ప్రాఫెసర్ పాపారావు జ్ఞాపకశక్తిలో ఎన్నడూ ఎరుగని సంకలనం కలిగింది.

ఇంతకీ శ్రీమతికి ఏమెట్లు? రాత్రినుండి (42-వ పేజీ చూడండి)

కుటుంబనియంత్రణం

గర్భ నిరోధకానికి శ్రీయ సేవింపదగిన బాధరము

"సెన్ కేట్ లెట్" (రిజిస్టర్డ్) గర్భము రాకుండుటకు తేలికగా వాడతా వేది

కొవి మింగే మందివి తెలుపుటకు మేము చాలా సంతోషించుచున్నాము. 12 రోజులు మందు వుచ్చుకొంటే గర్భరాలజ కాకుండచేయును. ఇండియాలోను, విదేశాలలోను ఈ మందు వాడనవచ్చు అనుచితంగా ఆనేకి యోగ్యతా పత్రములను పంపియున్నాడు 24 మాత్రం గత ఖాల్ కేర్ తుకు ప్యాకెట్లు రు. 12/- అవి ఏ ఏ ఏ. అదనము.

వెతిపోలా దొరకును. లేదా దిగువ ఆడ్రెసుకు వ్రాయండి.

SEENU & CO., 28-K, Thandavaraya Gramani St., Madras-21.

ఫోన్ : 55857

ఫోన్ : "ORCAS" (ఫ్రాన్సిటింగ్, 1946)

వ్యాపార వివరములకు వ్రాయండి.

Advt. Permitted under G. O. Ms. No. 1121, Health.

★ ఆ ది నా కు తెలుసు ★

చేతులలో ధను ము కవజల్లి ఓట్లు సంపాదించి పురుషులను మనము లెక్క పెట్టలేము. వైద్య తీయటి మాటలేగాని వ్యాధులకు శ్రీలక్ష్మణుల గారనించేవారిని వేళ్ళ మీద లెక్కించవలసి వస్తుంది. అటువంటివారు ఎవరో—ఎక్కడో—ఎందరో నమ్మటంగా భావించ వలసినదే.

భార్యకు నయాన గారనమా, స్వాతంత్ర్యము ఇచ్చాలని పురుషులకందరికీ తెలుసు. గారనమా ప్రేమా ఇచ్చివుచ్చుకోవాలని అందరూ ఎదుగుదురు. తనపోని—అధికారాలను భార్యలమీదదలాయించకుండ దని అందరూ గ్రహించినవారే. ఇంటి వ్యవహారాలలో అనేకవిషయాలు శ్రీలక్ష్మణుల నిర్వహింపబడితేనే రాణిస్థాయిని ఎరిగిన వారే. కాని ఆ ద ర ల లో నీటివన్నిటిని సాధించ గలిగిన వారు కొద్దిమంది మాత్రమే. దార్శనీయమునో గారనమా ప్రేమా సంపాదించాలని మానేవారు అనేకులు. కట్టకొన్న భార్యలను తను కోపతాపాలకు గురిచేసేవారు బహుళ సంఖ్యాకులు. శ్రీలక్ష్మణుల సహాయమును గ్రహించి వాటిని రక్షింపచేయటానికి తన అనకాకాలము కల్పించగల ధర్మలు ఆల్ప సంఖ్యాకులు.

సభ్యులకు జైవిత్యము ఎవరెవరు విషయాలు? అవి పదిమంది కంపనపుకు జ్ఞాపకము చేసుకోవేసికావు. ఉపవ్యాపాలకుల వ్యాజ్యాన్ని నేకుర్చే ఉతిపదాలుకావు. అవి మన ప్రవర్తనలో ఆరిగినవియు, జీవితాలను ప్రకాశింపజేసి ఉచ్చదశకు తీసుకొని పోవాలివి? అవి అనేక దాన్యులందరూ గ్రహించ గలుగుతున్నాడు. కాని నిత్యజీవితములో సభ్యులకు జైవిత్యము ఎంతమందినది?

మనము చూడగలుగుతున్నాము? శ్రీలక్ష్మణులు నమస్కరించి మెలిగే రంగాలలో ఈ అంశాలు ఎంతవరకూ పాటింపబడుతున్నాయి? మిత్రము సమావేశాలలో ఎందరు పురుషులు వీటిని గమనిస్తున్నారు? నాలుకొలలో చిత్రద్రవ్యవాలలో శ్రీలక్ష్మణుల గారనము ఎంతవరకూ కాపాడబడుతున్నది? సాహిత్యములో లాక్షణికులు 'పాఠాచిరి', 'జైవిత్యము' అని నొక్కినొక్కిన కృత్యానిస్తారే—వారు పాఠించిన జైవిత్యము శ్రీలక్ష్మణుల గారనము కల్పించింది?

నిరాడంబర జీవనము ఉన్నత భావచింతనమా మానవులను ఉన్నతస్థితికి తీసుకొని పోయేది. ప్రజాజీవితములో ఈవిధమైన మార్పు తీసుకొని రావలెనని ఎందరో కృషి చేశారు. మహాత్ముడు ఈ గండిటి కొరకు తన జీవితములో కృషి చేసి సాధించాడు.

ప్రజలకు బోధించాడు. ఈ దృష్టిలో ఆదిర్ప గ్రామాలను కేంద్రాలనూ నెలకొల్పాడు. మిత్రవ్యయానికి ప్రాముఖ్యత నిచ్చాడు. మహాత్ముని సాన్నిధ్యములో తిరిగి ఆయన అడుగు జాడలలో నడుస్తున్నామనుకోనే వారిలో ఎంత మంది వీటిని పాటించగలిగారు? సమావేశాలలో సభలలో ఆదిర్పాలకెంత—అడంబరాల కెంత ప్రాముఖ్యత?

ఇరన్నీ మనకు తెలుసుననుకొన్న వాటిలో కొన్ని మాత్రమే.

ఈవిధముగా పరిశీలించినచో ఆందరికీ అన్నీ తెలుసు. అందరికీ ఉల్లముజీవిత పథానికి కౌపలసిని సాధన సంపన్న కరణిలములకముగా కనబడుతుంది. నెరికొదర్పాలు వాలుకమీదనే ఆడుతూ ఉంటాయి. పృథ్విలోకము కనుమాపుమేరలో ఉంటుంది. మనకు అన్ని విషయాలూ తెలుసు. శిశి

యకపోయినా కొన్ని విషయాలు తెలిసి వట్టుగానే ఉంటాయి. గనుకనే ఎడటివారు విడిచెప్పబోయినా వినిపించుకోలేము. ఈ కారణముచేతనే తెలిసినవాటివైనా తెలిసి సంతకరకయినా ఆదరణలో పెట్టటానికి ముందడుగు వేయలేక పోతున్నాము. ఆర్థిక సాంఘిక విద్యా వైజ్ఞానికముగా అనుకోన్నంతగా పురోగమించలేక పోతున్నాము.

ఈ అలసతకు మూలమేది? ప్రతిదీ తెలుసున్న భార్యను దీనివల్ల కలుగుతున్నది? దీనిని సశింపచేయటమేదా? నిత్య జీవితములో ఈభావము శ్రీలక్ష్మణుల పురోగమనానికి ఎంత అవరోధముగా ఉన్నది? ఈ జిజ్ఞాసను పెంపొందించుకొని 'అహం' ను సశింపచేయగలిగితే ఉచితము కుటుంబాభ్యుదయన్నీ తద్వారా జాతీయైక్య ఆభ్యుదయన్నీ కాంక్షించిన వారవుతారు. ★

ప్రాపెసర్ పాపారావు

(27-వ పేజీ తరువాయి)

ఇప్పటివరకూ కనిపించక పోదానికి కారణమేమే ఉంటుంది? ఇంక తనే స్వయంగా శ్రమతోడం ఇల్లంతా వెతకడం అతినికి తప్పని పరిగా కనిపించింది. కాని ఎంతగాలించినా అతినికి శ్రమతిదర్పనం కాలేదు. పనిచేసే క్రురాణ్ణి అతినికి తెలుసుకోడం తప్ప అతినికి గత్యంతరం కనిపించలేదు.

ఆ పరిస్థితిలో ప్రాఫెసర్ పాపారావు మిమ్మల్లో ఒక్క సారిగా ఆటంబాంబు విప్పటం జరిగినట్లయింది. సున్నప్రావృతంలో ఉన్న అతిని జ్ఞాపక శక్తిలో అద్భుతమైన చైతన్యం కలిగింది. ఆ దృష్టిలో తన జీవితంలో కంకరలు ఉండడానికి గల కారణం అతిని హృదయంలో మెగులు మెరిసి వట్టుగా తిరుపుతుంది.

ఇంకేముంది! శ్రమతి నిల్వలతో సహా దీన్ని గారి ఊగు జల్పింది. ప్రాథమిక ఎక్స్ పెరిమెంట్ గతేగా వాళ్ళని సెంట్రల్లో గ్రెక్కించాడు! ఊగు వెళ్ళుండు శ్రమతి ఈ కంకరలు తన జీవితో చేసింది—ఎందుకు?—శ్రమతి ఊగు జల్పిన విషయం మరిచిపోక జ్ఞాపకం పెట్టుకోమని—అనవసరంగా ఎక్కడా నిరకుండండా దైర్యంగా కాలేజీమంది ఇంటికీ తీసుకోమని—ఇంటికీ రాగానే కుర్రాడిచేత కాళ్ళి తెప్పించుకుని ప్రాగమని—మరిచిపోకుండా చూడలేమని—చీరీయగు తెప్పించుకుంటూ గండు త్రూట్లా సోనం చేస్తాండుమనీ, గాత్రికు ఎవో త్రుత్తం పెట్టుకుని తెలవార్యుల జాగారం చేయక నెందినా శి నిద్రపోతూ ఉండమనీ—ఇత్యాది దేసంది జీవితంలో ఈ పదిరోజులూ తను నిర్వర్తించవలసిన అనేక కర్తవ్యాలని తనకు జ్ఞాపకం చెయ్యడానికి! ★

రవిటా యె లెట్స్. అందమును, వర్చస్సును

రవి గిసరిన్ సోప్:-
ఆన్ని కౌలములలో, ముఖ్యముగా నేసని కౌలములలో వాడబడినది. శరీరమును మృదువుగను, కాంతిగను ఉంచును.

రవి వెజిటబుల్ హేరాయిల్:
శిశినిములను విస్తారముగా పెంపొందించును. దాని నక్కని గున్నితమైన గువానన అందరికీ ఆనందము కలుగచేయును.

రవి సోప్:- ముఖవర్చస్సును కాపాడి, విలాసమును పెంపొందించును.

సోల్షిజెంట్లు: **దిన్యా స్టార్ & కో.,**

10, వైద్యనాథ మొదటి వీధి, రెండీయార్వేలు, మద్రాసు-21.